

In een boom in het bos is mama Loesje bezig haar muizenholletje netjes op te ruimen en te vegen. Opeens staat ze stil en spitst haar oortjes. Wat hoort ze daar?

‘Mama! Mama, kom eens gauw! Opa Daantje doet het niet meer!’ schreeuwt haar zoontje Moos, die heel hard komt aanhollen.

Mama Loesje schrikt van het geschreeuw van Moos. Het klinkt alsof er iets vreselijk mis is. Ze steekt haar kopje naar buiten en kijkt naar Moos.

‘Wat bedoel je? Wat doet opa Daantje niet meer?’ vraagt ze verbaasd.

‘Nou, hij ligt daar maar te liggen en hij beweegt niet en hij zegt niks, wat ik ook probeer. Hij doet het echt niet meer!’ Het kleine muisje is helemaal van streek.

Mama Loesje gaat gauw naar buiten. Opa Daantje is haar vader. Hij is een lieve oude muis en alle dieren in het bos mogen hem graag.

‘Waar is hij dan?’

‘Bij die grote dikke boom, je weet wel, die waar Willem de uil altijd zit te slapen,’ vertelt Moos.

Mama Loesje gaat vlug met Moos mee. Als ze bij opa Daantje komen, ziet ze meteen wat Moos bedoelt. Opa Daantje ligt heel stil en hij ziet er vreemd uit. Ze geeft hem voorzichtig een duwtje. Hij voelt heel raar, hij is koud en stijf.